

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 2. Speciatim Trium-Virorum nostrorum, & Macarii inprimis in
Scholasticos odii specimina aliquot ex eorum Libris adducuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

eodem ordine omnes Bajo-Jansenistarum fraudes detegere voluerit, mutare quidem præter nomina necesse habeat nihil. Unde id fiat & quo demum fato, invidiosum fortasse sit scribere, & manifestius est, quam ut dicatur: nunc quod agimus videamus.

§. 2.

SPECIATIM TRIVM-VIRORVM

nostrorum & Macarii inprimis in Scholasticos odii specimina aliquot ex eorum Libris adducuntur.

A Viro eximio sumamus inirium; nam quid ipse, aut in sua illa præclara Methodo, aut in Thesibus suis prætermittit, quod ad Scholasticorum, Casuistarum, Probabilistarum &c. invidiam facere possit? Imo non alia profecto de causa 65. Propositiones longioribus Thesibus expendere creditur, quam ut amplum sibi aperiat campum, quo latius & spatiosius per omnes Casuistarum libros effuso impetu vagetur; & in methodo quidem nil nisi sacrilegia & sacrilegos adversariæ partis Confessarios sonat; in Thesibus calamitates Theologiæ omnes Scholasticis & Probabilistis acceptas passim refert; & cogitavero hic selecta quædam ex pluribus specimina in medium proferre; sed audio id alium meditari, nec jejunam adeo

L 2

hoc

hoc in genere materiam mihi reliqui duo relinquunt, ut alienam messem velim præcidere, si quis interim curiosior moram non ferat, adeat Apologiam D. Du Bois adversus Racematores, inveniet illic seriem integram in unum D. Nicolaum congestam, & ex unius portione de reliquis simul omnibus prudentem faciat conjecturam. Quid autem P. Gabriëlis? num ille in Casuistas modestior? imo multo etiam acerbior; & in priori quidem meo libello paratum eum vidimus suppositâ Casuistarum probabilitate probabiliter sustinere hanc suæ Theseos antithesin: *quod lubet, licet*, ut adeo tu scelera nec tam immania, nec tam execranda excogitare possis, quæ ipse licita esse probabiliter non sustineat: nec mirum; nam quam veri speciem Adversariorum probabilitas apud eum scepticum non dico habeat, sed habere possit, qui ideis suis Cartesianis eo dementiæ prolapsus est, ut primum & ipso lumine naturæ certissimum principium *idem non potest simul esse & non esse* in dubium revocarit; porro ne singula ejus convicia sigillatim prosequar, facit insignior illa, & prorsus palmaris contumelia, quæ reliquas in se omnes una complectitur, qui enim communem Casuistarum, Scholasticorumque doctrinam *moralem* vocavit... *diabolicam*, quam denique injuriæ speciem præteriisse putandus est? atque hic opportunè occurrit Joannis Wicleffi articulus 29. in Concilio Constantiensi damnatus, in quo de Theologicis Catholicorum Universitatibus & Facultatibus ita pronunciat:

ET INFELIX CONCORDIA. 85

nunciat : *tantum profunt Ecclesiæ, sicut diabolus.* Superi ! quod hoc hominum genus est, quibuscum ago? quorum ego verba legere non possim, nisi Hæreticorum meminerim.

Finem conviciorum putas Casuistarum moralem dixisse DIABOLICAM, ipsosque adeo Scholasticos non obscure cum Wicleffo DIABOLIS contulisse : nam quid dici possit amplius, aut quo injuriosius Adversariorum doctrina, quam ad ima barathra relegari ? invenit tamen D. Macarius, quo Patrem Gabriëlis non modo æquet, sed superet etiam; ea enim est viri in salutandis Adversariis humanitas, & modestia, ut in calumniando nec superiorem ferre velit, nec parem : id autem ut faciat, quem sibi alii contumeliarum finem statuere, ac terminum, Macario gradus est : DIABOLOS fecit Gabriëlis, Macarius PLUSQUAM DIABOLOS. Exhorruisti Lector ? & meritò; quis enim id expectet ab eo, qui libello integro, ut vidimus, de proximi dilectione tam sanctè differit. At mihi scilicet suspecta odii sit ista caritas, quæ tantum in proximum bilis & tantum fellis coquit. Et ne imprudenti, nec satis sibi attendenti semel id aut leviter excidisse putes, integro id paragrapho, corraso undequaque rationum fuce & colore, disputat, & contentiosè pugnat Adversarios ipsius DIABOLIS peiores esse; obsecro enim quid aliud agit in Dissertatione Theologica pro autoritate S. Augustini §. 18. ubi hanc sibi ineptam quæstionem proponit : *An Probabilistæ non plus sibi attribuant, quam sibi attribuunt Pontifex,*

tifex, Ecclesia, ac Deus? quam injuriosa non erit responsio, ubi ipsa quæstio tam est invidiosa; verumtamen in dubium revocabit; minimè vero; at aliquâ saltem distinctione tam acerbam quæstionem molliet homo religiosus & leniet? ne illud quidem: nam id qui exspectas, Macarii caritatem non nosti. Quid ergo ait? nudè ac rotundè *respondeo*, inquit, AFFIRMATIVE: & cum is id respondeat, qui acerrimus probabilitatis hostis nihil asseri à se vult, nisi quod morali certitudine compertum habeat, debes hanc etiam responsionem, Lector, tamquam moraliter certam admittere *plus sibi probabilistas attribuere, quam sibi attribuunt Pontifex, Ecclesia, ac Deus*; fatin' vigilabas, Macari, cum hæc scribebas? qui non intelligebas hoc uno te Adversarios & hæreticos facere, quod manifestum est? nam quis demum tibi hæreticus sit, si is Catholicus est, qui se Pontifices supra & Ecclesiam sacrilegè evexerit; & plusquam diabolos, quod non obscurum est scripturas scientibus: similem Altissimo non esse, sed esse velle usque adeo est diabolium esse, ut, qui ante non fuerit, diabolium faciat: quid erit igitur non similem esse Altissimo, aut esse velle, sed re ipsa Deo superiorem se statuisse, & hæc monstra & sacrilegiorum portenta (Probabilistas loquor) in ipsa Urbe Romana Pontifices sustinuerint, Ecclesia passa sit, & qui sui similitudinem impiè affectantes perdidit Angelos, & ultricibus flammis æternum cruciandos addixit, non novum probabilistis orcum & infernum condiderit?

Vis plura biliosæ caritatis mellita ejusmodi blandimenta?
 habe tibi sub unum aspectum aliqua: vix ulla adversario-
 rum Theologia *fundamenta petit ex limpidissimis fontibus*
S. Scripturæ & traditionis. Quid ergo? *omnia juxta Philo-*
sophiæ ac ratiocinationis normam ac subtilitatem trutinant,
& de Christiana Theologia faciunt Theologiam naturalem,
seu Philosophiam ex peripateticis Aristotelis Principiis,
sapius auctoritatem Aristotelis, quam SS. Ambrosii,
Hieronymi, Augustini, aut alterius S. Patris allegantes,
ne dicam magis æstimantes, saltem suam aliquantulum plau-
sibilem rationem SS. Patrum sententiæ præferentes: urbanos
 me-herculè humanitatis flosculos! sed patrisat hîc nempè
 Macarius, *sequiturque Patrem (Jansenium) & passibus*
æquis: ille enim haud multum dissimili phrasi tomo 2. lib.
 Proëmiali cap. 8. Scholasticæ Theologiæ argumenta per
 ludibrium vocat *depuratas Aristotelicæ Metaphysicæ eli-*
quationes: item lib. de gratia primi hominis, *Philosophicas tri-*
cas & ineptias è Classibus Dialecticorum petitas. Pergit Ma-
 carius: *verè bubones & noctuæ sunt recentiores Scholastici re-*
spectu aquilarum illarum Ambrosii, Augustini, Hieronimi
 &c. ô politulam, & elegantulam comparisonem! Antiquis
 Ecclesiæ Patribus Scholasticos vult postpositos, nec bellulè
 fatis id se facere posse putat, nisi nominibus tam dulciculis
 noctuas eos & bubones appellet. ut adeo mirari jam amplius
 non debeamus communi eos ludibrio ab Hæreticis pariter,
 & Bajo-Jansenianis petulanter ità impeti, quando hoc
 ipsum

ipsum feralium istarum avium fatum est. Quid porro mellis stillat præterea modestus hominis calamus? *vix datur lex aliqua, quæ non ferè inutilis redditur Scholasticorum illorum Glossis* parrissabat paulo ante, hic fratris: id ipsum habet P. Gabriëlis in Auctario suo secundo, ubi inter alia Scholasticorum moralem ait *per probabilitates legem Dei declinare studiosè niti, & multas divina legis lacinias præcidere*: imo, quod toto Auctario pluribus agit P. Gabriëlis, in lata ad perditionem via per laxiorem Adversariorum doctrinam quam plurimos foveri, breviter ità Macarius colligit, ut se planè fratrem probet: *miserum hunc Theologiæ moralis statum viri pii & docti* (hoc est Bajo-Janseniani) *deplorant videntes quod per illum via plana sternatur ad æternum præcipitium*. Sed benè habet, quos noctuas ante, quos bubones fecerat, honestiori Metamorphosi repente facti sunt grues: *non multum, inquit, me movet sola Scholasticorum autoritas, quorum plurimi ut grues se mutuo sequuntur non discussa veritate*. Hic, quod scias Lector, non vult inter grues ejusmodi Macarius numerari; neminem ipse sequitur; tantum dictatis alienis liberaliter utitur; ità enim de se ipse eo ipso in loco fateatur *multum debeo Ex. D. Francisco van Vianen S. Theologiæ Lovanii Doctore, Viro moribus gravi, doctrina famoso; & Eximio Patri Farvaques Ordinis S. Augustini S. Theologiæ ibidem Doctore ..... quorum Dictatis Theologicis liberaliter usus fui; & ante dixerat libenter enim fateor me vel nihil,*
vel

ET INFELIX CONCORDIA. 89

vel saltem parum ex omnibus dicendis ex me habere, sed pleraque ex aliis deduxisse. Quid? hoc non est gruis in morem grues sequi? minimè inquit, nam hoc in Casuistis reprehendo; ego autem alienis tantum liberaliter utor. Hæc risum merentur, istud verò indignationem, scholasticorum placita *quisquilias, nugas, ac paleas* vocat, atque utinam in his paleis resideret Macarianus ille aut odii aut amoris ignis! sed nigriores ille in flammis abit, & *similes* inquit, *pestiferi errores & periculosissima venena in pharmacopœa Scholasticorum varia venduntur eo periculosiora, quo sub pulchriori cortice conteguntur: uti enim Pharmacopœa pillulas amaras solent exterius deaurare, vel aliqua amabili dulcedine, aut odore delinire, ne alias horrorem ægrotis causent, & sic ejiciantur, sic & Scholastici pestiferos errores solent deaurare, & delinire dulcedine;* reliqua uno saltu transilio ne diutius in his sordibus hæream. Nunc tuam fidem, Lector benevole, appello, non hæc me putas ex variis, iisque pluribus Macarii libris in unum undique corrasisse tot tamque aculeata in Scholasticos scommata? atqui ex una ad lectorem præfatione descripsi omnia: sic Tyrocinium suum Tyro Professor auspiciatur, ut planè verum sit illud Poëtæ: *juvenile vitium est regere non posse impetum.* Tu interim tacitè numerum si potes, ini, & ex hac una præfatione fac quam amplum confectarium & videbis qualem calumniarum cumulum libri omnes simul conficiant: quamquam decumanum in Scholasticos fluctum interrumpit

M

perit

perit mors; minabatur nobis in examine Pentalogi pag. 515. tract. de probabil. & *brevi lucem inquit videbit, si sanitas permittat.* Sed nec illa, nec mors, aut potius Deus permisere: gratulor Casuistis: qui enim obiter à Macario alia agente tam graviter vapularunt, quam ad interiora usque viscera excoriarentur dum in eos data operâ impetum faceret. Cæterum cujus flagellantem manum sensistis, ejus frontem miramini *non hæc* (probra, diæteria, convicia &c.) *dixi ex contemptu & vilipensione Casuistarum.* Superi! quid erit contemnere, quid vilipendere, si hoc revereri est? imò eo impudentia venit, ut dum pleno ore bilem expuit eodem ore caritatem balbutiat: *utinam hæc* (charitas) *Theologorum animis ingeneraretur!* exularent planè è Theologorum libris illa scommata, quibus se mutuo cum charitatis detrimento, aliorumque maxime hæreticorum scandalo impetunt.... *hæccine est Christianorum charitas ad invicem? mihi semper exosi fuerunt ejusmodi homines unde & à similibus censuris exacerbantibus abstineo.* Stipites ergo nos aut fungos credis? nam quid apertè ludificare est si hoc non est? corda perfodis, & vulnerare te negas. Me-herculè quis hæc Macariana universa vel ipsosmet inter gentiles non sumet ut vesana ludibria, inter sanæ mentis Philosophos ut implicantia deliria, & inter vere Christianos, ut impia diæteria ut sophisticos cavillos ac ut petulantia scommata. Nunc ad alia: